

ሶስተኛው ተመሳሳይ ማስጠንቀቂያዎች

የትንቢታዊ መልእክቶች ማበርታት፡ የራዕይ መላእክት ተከታታይ የፈተና ሂደት

Jeff Pippenger
2023-08-08

ባለፈው ጽሑፍ ላይ ከራዕይ አሥራ አራት ያሉት ሦስቱም መላእክት በእጃቸው መልእክት እንዳላቸው በመለየት ዘግተናል። ሁለተኛውና ሦስተኛው መልእክታቸውን ይዘው ሲወርዱ ከእነርሱ ጋር “ብራና” እንዳለ ተለይተው ቀርበዋል። እያንዳንዱ መልእክ አንድ መልእክትን ይወክላል፡ እያንዳንዱም መልእክት መድረሱ አንድ ውጤት ያስከትላል። የመጀመሪያው መልእክት በ1798 መጣ። ያ መልእክት ተፈታ፡ ስለሚመጣውም ፍርድ እውቀት ጨመረ። ያ የእውቀት መጨመር ሁለት የአምልኮ ክፍሎችን አፈራ። ሁለተኛው መልእክት በመጣ ጊዜ የፕሮቴስታንቶች ውድቀት መልእክት ተፈታ፡ እውቀትም ጨመረ። ሁለት ክፍሎችም ተፈጠሩ። የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት በጥቅምት 22 ቀን 1844 በመጣ ጊዜ፡ በኤክሴተር የካምፕ ስብሰባ ላይ ተፈታ፡ እውቀትም ጨመረ። ከዚያም ሁለት የደናግል ክፍሎች ተፈጠሩ። ሦስተኛው መልእክት በጥቅምት 22 ቀን 1844 በመጣ ጊዜ የሦስተኛው መልእክት የሚወክለው ሁሉ ተፈታ፡ እውቀትም ጨመረ። ሁለት ክፍሎችም ተፈጠሩ።

በመላእክት ውስጥ ሊገኝ የሚችል ሌላ ባህርይ ከመልእክት መልእክቶች ኃይል መቀበል ጋር የተያያዘ ነው። የሁለተኛው መልእክት፣ ከቀደመው ጽሑፍ እንዳሳየው፣ በእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ኃይል ተሰጥቶት ነበር፤ ነገር ግን እኩለ ሌሊት ጩኸት በአንድ ብቻ መልእክት አይወከልም፤ በብዙ መላእክት ይወከላል። ከሁለተኛው መልእክት ከእኩለ ሌሊት ጩኸት ጋር የተመሳሰለው ታሪክ የሚያሳየው፣ የሁለተኛው መልእክት መልእክት እኩለ ሌሊት ጩኸት ከእርሱ ጋር በተቀላቀለ ጊዜ ኃይል እንደተሰጠው ነው። በዚያውም መጽሐፍ ውስጥ እንዲህ ተብሎ ተነግሮናል፡-

“በሰማይ ውስጥ መላእክት ፈጥነው ወዲህና ወዲያ ሲመለሱ አየሁ። ወደ ምድር ይወርዱ ነበር፤ እንደገናም ወደ ሰማይ ይወጡ ነበር፤ ለአንድ አስፈላጊ ክስተት ፍጻሜ ዝግጅት እያደረጉ ነበር። ከዚያም ሌላ ብርቱ መልእክት ወደ ምድር እንዲወርድ መመደቡን አየሁ፤ ከሦስተኛውም መልእክት ጋር ድምፁን እንዲያቀላቅል፤ ለመልእክቱም ኃይልና ብርታት እንዲሰጥ። ለዚህ መልእክት ታላቅ ኃይልና ክብር ተሰጠው፤ ሲወርድም ምድር በክብር በራች። ከዚህ መልእክት ፊት የሄደውና ከኋላው የተከተለው ብርሃን፣ በብርቱ ድምፅ እየጮኸ፡- ታላቁቱ ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፤ የአጋንንትም ማደሪያ፣ የክፍ መንፈስም ሁሉ መያዣ፣ የርኩስና የተጠላ ወፍም ሁሉ ቤት ሆናለች እያለ ሲጮኽ፣ ወደ ሁሉም ስፍራ ዘልቆ ገባ። በሁለተኛው መልእክት የተሰጠው የባቢሎን ውድቀት መልእክት፣ ከ1844 ጀምሮ ወደ ቤተ ክርስቲያናት ሲገቡ የኖሩት ሙስናዎች ተጨምረውበት እንደገና ተሰጠ። የዚህ መልእክት ሥራ በተገቢው ጊዜ ይመጣል፤ ወደ ታላቅ ጩኸት እያደገ ከሚሄደው ከሦስተኛው መልእክት መልእክት የመጨረሻ ታላቅ ሥራ ጋርም ይተባበራል። የእግዚአብሔርም ሕዝብ በቅርቡ ሊገናኙት ላሉት የፈተና ሰዓት ለመቆም በየስፍራው ተዘጋጁ። ታላቅ ብርሃንም በእነርሱ ላይ ሲያርፍ አየሁ፤ እነርሱም ከመልእክቱ ጋር ተባብረው የሦስተኛውን መልእክት መልእክት ያለ ፍርሃት በታላቅ ኃይል አወጁ።

“መላእክት ከሰማይ የመጣውን ኃይል መልእክት ለመርዳት ተልከው ነበር፤ እኔም በየስፍራው የሚሰሙ የሚመስሉ ድምፆችን ሰማሁ፤ ‘ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዎ ውጡ፤ ከኃጢአቶቻችን ተከፋዮች እንዳትሆኑ፤ ከመቅሠፍቶቻችን እንዳትቀበሉ፤ ኃጢአቶቻችን እስከ ሰማይ ድርሰዋልና፤ እግዚአብሔርም ዓመፃዎቻችን አስታውሶአል’ የሚል። ይህ መልእክት ለሦስተኛው መልእክት እንደ ተጨመረ የሚመስል ነበር፤ በ1844 ዓ.ም. የእኩለ ሌሊት ጩኸት ከሁለተኛው የመልእክት መልእክት ጋር እንደ ተቀላቀለው ሁሉ ከእርሱ ጋር ተቀላቀለ። የእግዚአብሔር ክብር በታጋሾቹ፣ በሚጠበቁት ቅዱሳን ላይ ዐረፈ፤ እነርሱም ሳይፈሩ

ባቢሎን መውደቁን እያወጁ፣ የእግዚአብሔርንም ሕዝብ ከእርስዎ እንዲወጡ እየጠሩ፣ የመጨረሻውን ጽኑ የሆነ ከባድ ማስጠንቀቂያ ሰጡ፤ ይህም ከእርስዎ አስፈሪ ፍርድ እንዲያመልጡ ነበር።” Spiritual Gifts, volume 1, 193, 194.

የእኩለ ሌሊት ጩኸት ከሁለተኛው መልአክ ጋር ተቀላቀለ፣ እናም የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ ከሦስተኛው መልአክ ጋር ይቀላቀላል፤ እርሱም ከሦስተኛው መልአክ ጋር ሲቀላቀል፣ በአድቪንቲዥም መጀመሪያ የእኩለ ሌሊት ጩኸትና የሁለተኛው መልአክ መቀላቀል የተደገመ መሆኑን እየደገመ ነው። በሁለት ምስክሮች፣ ማለትም በሁለተኛውና በሦስተኛው መልአክ መሠረት፣ የእያንዳንዱ መልአክ መልእክት እርሱን ኃይል የሚሰጠው ሁለተኛ መልእክት አለው። እነዚህ ሁለት ምስክሮች የሚያስተምሩት፣ የመጀመሪያው መልአክ መልእክት በታሪክ ውስጥ በደረሰ ጊዜ፣ ከዚያ በኋላ ያ መልእክት በሁለተኛ መልእክት ኃይል የሚቀበልበት አንድ ደረጃ መምጣት እንዳለበት ነው። ይህ እርግጥ ለመጀመሪያው መልአክም እውነት ነበር። አሁን ያቀረብነው የረዥሙ ንባብ የመጀመሪያ አንቀጽ ውስጥ፣ ሲስተር ዋይት፣ “ምድርን በክብሩ ያበራ ዘንድና ሰውን ስለሚመጣው የእግዚአብሔር ቍጣ ያስጠነቅቅ ዘንድ ተልእኮው እንደ ሆነ ተነግሮኝ ነበር” ብላ ሲናገር፣ ዮሐንስ ለራእይ አሥራ ስምንት መልአክ የሚመድባቸውን ባህርያት ለመጀመሪያው መልአክ እንዲሁ ታመለክታለች። በንባቡ ውስጥ እርሷ ወደ መጀመሪያው መልአክ እየጠቀሰች እንደሆነ ግልጽ ነው።

የመጀመሪያው መልአክ መልእክት በ1798 ደረሰ፣ ከዚያም በኋላ የኦቶማን ልዕልና በተቋረጠበት በኦገስት 11፣ 1840 ኃይል ተሰጠው። በዚያ ጊዜ የራእይ አሥር ኃይል መልአክ ከሰማይ ወረደ፣ አንድ እግሩንም በምድር ላይ አንዱንም በባሕር ላይ አኖረ። እርሱ የመጀመሪያውን መልአክ ኃይል መስጠት ይወክላል፣ ይህም የመጀመሪያው መልአክ ሥራ ከራእይ አሥራ ስምንት መልአክ ሥራ ጋር አንድ እንደሆነ የሚያሳይ ነው። ሁለቱም ምድርን በክብራቸው ለማብራት የተመደቡ ነበሩ፣ ነገር ግን የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ ከሦስተኛው መልአክ ጋር ይቀላቀላል፤ ልክ እንደ እኩለ ሌሊት ጩኸት ከሁለተኛው መልአክ ጋር እንደተቀላቀለ፣ እንዲሁም በራእይ አሥር የወረደው መልአክ ከመጀመሪያው መልአክ ጋር እንደተቀላቀለ ነው።

ስለዚህ፣ የመጀመሪያው መልአክ በደረሰ ጊዜ፣ ሁለት ዓይነት አምላኪዎችን ያፈራ የተፈታ መልእክት ነበረ። የመጀመሪያው መልአክ መልእክት በራእይ አሥር ውስጥ ባለው መልአክ ኃይል በተሞላ ጊዜ፣ በእጁ ውስጥ ዮሐንስ እንዲበላው ያዘዘውን ትንሽ መጽሐፍ ይዞ ነበር፤ ይህም መልእክት እንዳመጣ፣ እንደፈታው፣ እናም ሁለት ዓይነት አምላኪዎችን እንዳፈራ ይለያል። ሁለተኛው መልአክ፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት እና ሦስተኛው መልአክ በደረሱ ጊዜ፣ የሚፈትንና ሁለት ዓይነት አምላኪዎችን የሚያፈራ የተፈታ መልእክት ነበረ።

እየመለከትነው ያለው ምንባብ የሚያጽናናው፣ የክርስቶስን ታሪክ ከሚለራውያን ታሪክ ጋር በማነጻጸር፣ በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ የተከናወነው ተከታታይ የፈተና ሂደት የጥንታዊት እስራኤል መጨረሻ በነበሩት በክርስቶስ ዘመንም እንደተከናወነ ነው። ተከታታይ የፈተና ሂደት በመንፈሳዊት እስራኤል መጀመሪያና በጥንታዊት እስራኤል መጨረሻ ከተከናወነ፣ እንደ ጥንታዊት እስራኤል መጀመሪያ ሁሉ፣ በመንፈሳዊት እስራኤል መጨረሻም ተከታታይ የፈተና ሂደት ይኖራል።

በሚለራይት ታሪክ ውስጥ ይህ ከ1798 እስከ ጥቅምት 22, 1844 ድረስ ሁለት የአምልኮ ሰጪዎች ክፍሎችን የፈተናና ያፈሩ አምስት የመፈታት ሂደቶችን ይወክላል። ክፍሉ በግልጽ ያስተምራል፤ ፈተናን ካልወጣህ ቀጣዩን ፈተና አታልፍም፣ ምክንያቱም ለመሞከር እንኳ አትነሣምና። በተጨማሪም በክርስቶስ ዘመን የፈተናው ሂደት ቀድሞ የተመረጡት የቃል ኪዳን ሕዝቦች ስለ ድነት እቅድ ፈጽሞ በጨለማ ውስጥ ሲሆኑ እንደሚያበቃ ደግሞ ግልጽ ነው። ዳንኤልና ዮሐንስ ከኋላቸው ያለውን ድምፅ የሚሰሙትን፣ እያንዳንዱን አዲስ የተፈታ እውነት በግል ምርመራ እንዲመረመር የሚጠይቅ ቀስ በቀስ የሚገፋ የፈተና ሂደት ውስጥ

ያለፉትን ይወክላሉ።

የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት አንድ መጽሐፍ ናቸው፤ ዳንኤልና የሱርያውም የዚያ አንድ መጽሐፍ ሁለቱ ምስክሮች ናቸው። አንዱ ምስክር የመጽሐፍ መጀመሪያ ነው። ሌላውም ምስክር የመጽሐፍ ፍጻሜ ነው። ሁለቱም ምስክሮች በምልክታዊ መንገድ ሞትና ትንሣኤ ተቀብለዋል፤ አንዱ በሜዶ-ፋርስ መንግሥት ተሰድዶአል። (ይህም ዩናይትድ ስቴትስን ያመለክታል) ሌላውም በሮም ተሰድዶአል። (ይህም ጳጳሳዊነትን ያመለክታል)። የሱርያው ሰንበትን ጠባቂ ስለሆነ እየተሰደደ ነው፤ ይህም ከዳንኤል ጋር ይስማማል። እርሱም የአምልኮ ልምምዱን ለመለወጥ ፈቃደኛ ባለመሆኑ ተሰድዶአል። ሁለቱም በአንድነት በዓለም ፍጻሜ ዘመን በሰባተኛው ቀን ሰንበት ፋንታ የእሱድን አምልኮ ለመቀበል ፈቃደኛ ስላልሆኑ የሚሰደዱትን ይወክላሉ።

በዳንኤልና በየሱርያው የተመሰሉት ሕዝቦች፣ የታተሙት ወይም የሚታተሙት ናቸው፤ ምክንያቱም ዳንኤል የንጉሡን “ትእዛዝ” ስለልታዘዘ በአንበሳች ጉድጓድ ውስጥ በተጣለ ጊዜ፣ ዓላማው እንዳይለወጥ ንጉሡ ድንጋዩን አተመው። የንጉሡ ትእዛዝና የማኅተሙ ሥልጣን በሜዶና በፋርሳውያን ሕግ መሠረት ሊለወጡ ስላልቻሉ፣ ዳንኤል ለዘላለም ታተመ። የንጉሡ ማኅተም በአንድ ድንጋይ ላይ ተደረገ፣ በሩም ተዘጋ። በሩ በእሱድ ሕግ ጊዜ ይዘጋል፤ እንዲሁም እንደ በሩ በጥቅምት 22 ቀን 1844 እንደተዘጋ ሁሉ፣ ማንም ያንን በር ሊከፍት አይችልም። ይህም በአንድ ትንቢት ውስጥ የቀረቡትን ትንቢታዊ ክስተቶች ብቻ ሳይሆን፣ ነቢዩ በታሪኩ ውስጥ ሲመሰል የሚከብቡትን ሁኔታዎች መመልከት ያለውን አስፈላጊነት የሚያሳይ ቀላል ምሳሌ ነበር።

ሆኖም ይህ ደግሞ መጀመሪያውን (የዳንኤል መጽሐፍ) ከመጨረሻው (የራእይ መጽሐፍ) ጋር አብሮ እንደ አንድ ትንቢት ሁለት ምስክሮች ተደርገው በመቆጠር ያለውን ኃይል የሚያሳይ ምሳሌ ነው፤ ምክንያቱም መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት እንዲቋቋም የሚያስፈልጉት ሁለት ምስክሮች ናቸውና። የተተነበዩት ክስተቶችና ክትንቢቱ ጋር በተያያዘ የነቢያት እንቅስቃሴ ምሳሌ ሁለቱም መንፈስ ቅዱስ ያነሳሳቸው ናቸው።

ቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ በእግዚአብሔር መንፈስ የተነፈሱ ናቸው። ለትምህርትም፣ ለግሣዴም፣ ለማቅናትም፣ በጽድቅም ለማስተማር ይጠቅማሉ፤ ይህም የእግዚአብሔር ሰው ፍጹም እንዲሆን፣ ለመልካም ሥራ ሁሉ ፈጽሞ የተዘጋጀ እንዲሆን ነው። 2 ጢሞቴዎስ 3፡16-17።

የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ያደረጋቸው ክስተቶች የዓለምን ፍጻሜ የሚያመለክቱ ከሆኑ፣ ነቢዩ ትንቢቱን በሚቀበልበትና በሚመሰክርበት ጊዜ እርሱና አካባቢው የተሳሉበት ምሳሌ ደግሞ የዓለምን ፍጻሜ የሚያመለክት ምሳሌ ነው። ስለዚህ፣ የነቢይ አካባቢና እንቅስቃሴ በትንቢታዊ ምሳሌ በሚቀርብበት ጊዜ፣ ነቢዩ በዓለም ፍጻሜ ዘመን ያሉ የእግዚአብሔር ሕዝቦች ምሳሌ ነው። ይህን ግንዛቤ በቦታው ካኖርን በኋላ፣ የሚልክያስን የኤልያስ ትንቢት መስመር ከራእይ አሥራ አራትና አሥራ ስምንት መስመሮች ጋር በአንድ ስናመጣ፣ ሁሉም ስለ መጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት ታሪክ ይመሰክራሉ—ነገር ግን ምስክራቸው ሁለት ክፍል ነው።

መልእክቱ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ውጭ ያሉ አስቀድሞ የተነገሩ ክስተቶችን ያካትታል፤ ሁለተኛው ምስክርነትም ነቢዩ መልእክቱን ሲቀበልና ሲያውጅ ያጋጠመውን ተሞክሮ ያካትታል። የአንድና የአንድ ታሪክ ውጭዊና ውስጣዊ ገጽታዎችን የሚወክሉ ሁለት ትንቢታዊ መስመሮች ያሉት ትንቢታዊ ጽንሰ-ሐሳብ በአድቤንቲዝም ቀዳሚዎች ተገንዝቦ በሕዝብ መዝገብ ላይ ተቀምጦ ነበር። በእኔ አስተያየት፣ ቀዳሚዎቹ ይህን አተገባበር የገለጹበት ክላሲካዊ ምሳሌ፣ በራእይ ያሉት ሰባቱ ቤተ ክርስቲያናትና በራእይ ያሉት ሰባቱ ማኅተሞች የተመሳሳይ ታሪኮች መሆናቸውን፣ እነርሱም የቤተ ክርስቲያንን ውስጣዊና ውጭዊ ታሪክ እንደሚለዩ ሲያመለክቱ ነው። ማኅተሞቹ ውጭዊውን ታሪክ ይወክላሉ፤ ቤተ ክርስቲያናቱ ደግሞ ውስጣዊውን።

የሚልክያስ የኤልያስ መልእክት፣ የራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አራትና አሥራ ስምንት በምዕራፍ አንድ የራእይ መጽሐፍ “የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ” ተብሎ የተጠራውን ያንኑ የመጨረሻ የማስጠንቀቂያ መልእክት ይለዩታል። በራእይ ምዕራፍ አንድ ውስጥ እግዚአብሔር አብ መልእክቱን ለክርስቶስ ሰጠው፤ እርሱም ለገብርኤል ሰጠው፤ ገብርኤልም ለዮሐንስ ሰጠው፤ ዮሐንስም ከዚያ ለቤተ ክርስቲያናት ላከው። የኤልያስ መልእክት፣ እንዲሁም በራእይ ምዕራፍ አንድ፣ አሥራ አራትና አሥራ ስምንት የተወከሉት መልእክቶች በእርግጥ አንድና ያንኑ መልእክት ናቸው።

የነቢያትም መናፍስት ለነቢያት ይገዛሉ። ምክንያቱም እግዚአብሔር የሰላም እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም። በቅዱሳን ቤተ ክርስቲያናት ሁሉ እንደሆነ። 1 ቆሮንቶስ 14፡32, 33።

ሁልጊዜ አንድ እና ያው መልእክት ነው። ምክንያቱም “ነቢያት ለነቢያት ይገዛሉና።” በእነዚያ ቁጥሮች ውስጥ “ይገዛሉ” ተብሎ የተተረጎመው ቃል ማለት፣ “ከራስ በታች ማድረግ፤ በተመላሽ መልኩ መታዘዝ። — ከታዘዥነት በታች መሆን (ታዘዥ መሆን)፣ ከታች ማኖር፣ ለማስገዛት መቅጣት፣ ለ... ወይም እስከ... ድረስ ተገዥ መሆን (ወይም ማድረግ)፣ ለ... ወይም ከ... በታች በተገዥነት መሆን (ወይም መደረግ)፣ ራስን ለ... ማስገዛት።” ነው። ነቢያት ሁሉ እርስ በርሳቸው ይስማማሉ፣ እርስ በርሳቸውም ወይም የሰጡት መልእክት ለሆነው ነገር ተገዥ ናቸው፤ አለዚያ የሰጡት መልእክት ግራ መጋባትን ያመጣ ነበር።

የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት ሁሉም ትንቢታዊ ምሳሌዎች አንድና ተመሳሳይ መልእክትን ይወክላሉ። በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ “ጠቢባን” ተብለው የሚታሰቡት፣ እንዲሁም የዳንኤል መጽሐፍ በሚፈታበት ጊዜ “የእውቀት መጨመርን” “የሚያስተውሉ” እንደ “ጠቢባን” የሚጠሩት፣ እነዚህ ጠቢባን ይህ ልዩ መልእክት በሚፈታበት ጊዜ እንዲያውቁት የጌታ ዓላማ ነው። ይህም እውቅና በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ራሱ በተለይ የተለየውን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ዘዴ በመተግበር ይፈጸማል። ይህ ዘዴም ከኢሳይያስ ሃያ ስምንት ጋር በተስማማ ሁኔታ፣ አንድን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ርዕሰ ጉዳይ የሚመለከቱ የተለያዩ ትንቢታዊ መስመሮችን እርስ በርሳቸው በትይዩ በማቅረብ፣ ትክክለኛዎቹን ትንቢታዊ ክስተቶች ለማቋቋም በሚካሄደው ሂደት ይፈጸማል።

እባካችሁ ይህን ጽሑፍ በዚህ ስናጠናቀቅ ትዕግሥታችሁን እጠይቃለሁ፤ እነዚህንም ሐሳቦች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።